

سامانه مکان مبنای مدیریت کیفیت هوای ناشی از ترافیک مبتنی بر شاخص آلودگی هوا

مهیار سجادیان^۱، ناهید سجادیان^۲

از صفحه ۷۵ تا ۹۲

تاریخ دریافت: ۹۰/۵/۳۰ تاریخ پذیرش: ۹۰/۶/۷

چکیده

هر ساله بر تعداد وسایل نقلیه در جاده‌ها و به خصوص در خیابان‌های شهرهای بزرگ افزوده و باعث ازدیاد روزافزون ترافیک و عواقب منفی ناشی از آن، از جمله آلودگی هوا شده است. در ایران نیز به ویژه در شهرهای بزرگ، با حفظ این روند، روز به روز بر ترافیک و آلودگی هوای حاصله افزوده می‌شود. این افزایش و عواقب بعدی آن، لزوم مدیریت کیفیت هوای ناشی از ترافیک را ضروری می‌نمایاند. این پژوهش با روشی تحلیلی-کاربردی از جهت ارایه معماری مفهومی سامانه مدیریت کیفیت هوای ناشی از ترافیک مبتنی بر شاخص کیفیت هوا با بهره‌گیری از سامانه‌های حمل و نقل هوشمند (ITS)، رگرسیون کاربری اراضی (LUR) و سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) به تحقیق پرداخته است. نتایج این پژوهش نشان داد که این سامانه دارای کارکردهایی چون تعیین سهم هر یک از فعالیت‌های آلوده‌ساز هوا با تأکید بر ترافیک، مشخص کردن چگونگی تأثیر عواملی چون پارامترهای هواشناسی، توپوگرافی، جمعیتی و شهرسازی بر آلودگی هوای ناشی از ترافیک، تعیین اقدامات اصلاحی بر ترافیک، ارزیابی نتایج و اصلاح روش‌ها و اقدام بر اساس ارزیابی است.

کلیدواژه‌ها

سامانه مکان مبنای مدیریت کیفیت هوا / ترافیک / مدیریت کیفیت هوا / شاخص آلودگی هوا / سامانه اطلاعات جغرافیایی / سیستم‌های حمل و نقل هوشمند.

۱. دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، دانشکده محیط زیست و انرژی، moc.oohay@nidadjasrayham

۲. دانشگاه شهیدچمران اهواز، گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، moc.oohay@nidadjasn

مقدمه

حمل و نقل از ابتدای تاریخ بشر، نقشی اساسی در شکل دهی جوامع انسانی و توسعه اقتصادی آن‌ها ایفا نموده است (یداللهی، ۱۳۸۸). جایگاه و نقش حمل و نقل در ابعاد مختلف اقتصادی، سیاسی و اجتماعی جوامع امروزی نیز برکسی پوشیده نیست (شعبانی و اجرودی، ۱۳۸۶). و در این میان با توجه به گسترش شهرها، حمل و نقل شهری از اهمیت و درعین حال پیچیدگی‌های خاص و فراوانی برخوردار شده است (انواری رستمی و ستاری، ۱۳۸۸). اما افزایش روزافزون وسایل نقلیه با توجه به رشد روزافزون منابع و امکانات و سهولت تهیه خودرو، پدیده نارسایی و تراکم ترافیک رابه عنوان یکی از بزرگ‌ترین مشکلات حمل و نقل درون شهری به ویژه ابرشهرها مطرح کرده است (اصغریور و ابراهیم نژاد، ۱۳۸۰؛ رحمانی جونیانی و همکاران، ۱۳۸۸)؛ که تأثیرهای ویرانگر و نامطلوبی بر محیط زیست داشته است. این تأثیرهای نامطلوب از جمله آلودگی هوا در شهرهای بزرگ، به خصوص در شهرهای صنعتی که تراکم ترافیک در خیابان‌های آن‌ها به حد اشباع یا نزدیک به حد اشباع رسیده است، شدیدتر است و در بسیاری موارد به حد غیرقابل قبول و خطرناکی رسیده است، به نحوی که سلامت و آرامش زندگی ساکنان این شهرها را به خطر انداخته است (شاهی، ۱۳۸۶: ۱۸۷). علت اصلی آلودگی هوا از جمله در بسیاری از شهرهای بزرگ ایران به ویژه ابر شهر تهران، اغلب احتراق سوخت‌های وسایل حمل و نقل است که باعث می‌شود تا مواد آلوده کننده هوا در فضا منتشر شود (عربان، ۱۳۸۸: ۱۶۶). در همین راستا بر اثر بدتر شدن کیفیت هوا در نواحی شهری و حومه، قانون کیفیت هوا در آمریکا مصوب سال ۱۹۹۰ با مشخص و به‌روز کردن مقرراتی که توسط مؤسسات حمل و نقل در نگهداری و بهبود کیفیت هوا اجرا می‌شدند، مسئولیت بیش‌تری بر عهده بخش حمل و نقل گذاشت، زیرا سهم طرح‌ها، پروژه‌ها و برنامه‌های حمل و نقل برای بهبود کیفیت هوا، در مناطقی که استانداردهای کیفیت هوا رعایت نمی‌شد، افزایش یافت. مطابق این قانون، مجلس به طور مستقیم بر مواردی همچون برنامه‌ریزی و کنترل کیفیت هوا باید به صورت پیوسته و مستقیم نظارت داشته باشد و این موضوع به عنوان بخشی از برنامه‌ریزی حمل و نقل و همچنین برنامه‌های توسعه منطقه‌ای تبدیل شود (بهبهانی

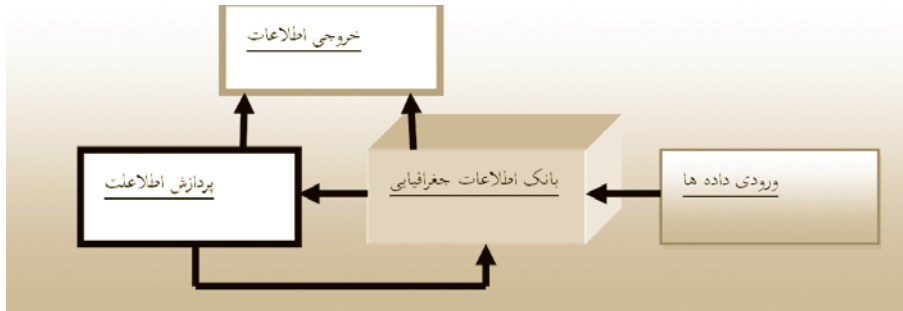
و همکاران، ۱۳۸۴: ۱۶۴). این قانون و پیشرفت‌های صورت گرفته در عرصه فناوری، زمینه ساز توجه هرچه بیش‌تر به سامانه مدیریت کیفیت هوا با تأکید بر ترافیک شد. در این راستا، این پژوهش به منظور ارائه معماری مفهومی سامانه مدیریت کیفیت هوای ناشی از ترافیک مبتنی بر شاخص آلودگی هوا با بهره‌گیری از ITS، LUR و GIS و نیز ارائه راهکارهایی با روشی تحلیلی-کاربردی به تحقیق پرداخت.

مبانی نظری

سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS)

سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی (GIS) که در اوایل دهه ۱۹۶۰ برای اولین بار در کانادا مطرح شد و از آن تاریخ به بعد روز به روز بر طرفداران آن افزوده شد (بارو، ۱۳۷۶). سامانه‌های اساسی رایانه‌ای برای جمع‌آوری، ذخیره‌سازی، کنترل، بازیابی، به‌روز کردن، ادغام، پردازش، تحلیل، مدل‌سازی و نمایش داده‌های جغرافیایی به صورت گوناگون هستند (حبیبی و همکاران، ۱۳۸۴: ۱۶). یک سامانه اطلاعات جغرافیایی متشکل از ۵ جزء سخت افزار، نرم افزار، داده‌های جغرافیایی، نیروهای انسانی و مدل‌های پردازش اطلاعات است (حسینی و همکاران، ۱۳۸۶: ۲۰-۱۶). GIS مانند دیگر سامانه‌های اطلاعاتی از سامانه‌های فرعی زیر تشکیل یافته است:

- ۱- سامانه فرعی ورودی داده‌ها؛
 - ۲- سامانه فرعی ذخیره داده‌ها و بازیابی آن‌ها؛
 - ۳- سامانه فرعی پردازش و تجزیه و تحلیل داده‌ها؛
 - ۴- سامانه فرعی خروجی اطلاعات (مدیری، ۱۳۸۳: ۵۰-۴۹).
- که در شکل شماره ۱، نمایش کلی سامانه‌های فرعی GIS و چگونگی ارتباط آن‌ها آورده شده است:

شکل شماره ۱: نمایش کلی سامانه‌های فرعی GIS (مدیری، ۱۳۸۳)

از مهم‌ترین اهداف کلی پیدایش فناوری GIS می‌توان به تجسم اطلاعات، سازمان‌دهی، تلفیق داده‌ها، تجزیه و تحلیل، پیش‌بینی و پرسش‌گری اشاره کرد (رسولی، ۱۳۸۴: ۴۴-۴۰). آنچه GIS را از سامانه‌های نقشه‌کشی متمایز می‌سازد، توانمندی‌های تحلیلی آن است. این قابلیت‌ها امکان می‌دهد داده‌های مکانی و توصیفی ترکیب و برای حصول اهداف خاص تحلیل شوند. ابزار تحلیل GIS عبارت است از برنامه‌های رایانه‌ای که داده‌های توصیفی موجود در پایگاه داده‌ها را استخراج و آن‌ها را به عوارض گرافیکی بر روی نقشه مربوط می‌سازد. این برنامه‌ها همچنین دسترسی به پایگاه داده‌های توصیفی و انجام محاسبات منطقی را به کمک برقراری روابط توپولوژی نقاط، خطوط و سطوح میسر می‌کند. از آنجا که در GIS هدف از انجام هر طراحی، تلفیق و تحلیل داده‌های مکانی و توصیفی است، تحلیل داده‌ها مهم‌ترین مولفه GIS را تشکیل می‌دهد (دیانی، محمدی، ۱۳۸۷: ۳۸). مدل‌سازی توپولوژیکی، همسایگی، توپوگرافی، پیوستگی، نزدیکی، شبکه‌ها و هم‌پوشانی از مهم‌ترین کارکردهای تحلیلی یک GIS محسوب می‌شوند (جهانی و مسگری، ۱۳۸۰: ۷۷-۷۰). بر اساس توانایی‌های ذکر شده، سامانه اطلاعات جغرافیایی می‌تواند در حل مسائلی چون تخصیص منابع، نمایش و فهم الگوی توزیع مکانی و زمانی پدیده‌ها، تجزیه و تحلیل رابطه بین متغیرها و پدیده‌ها، طبقه‌بندی و تفکیک مکان‌ها و برنامه‌ریزی و مدیریت منابع طبیعی و اقتصادی-اجتماعی نقشی کلیدی ایفا کند (محمدی، ۱۳۸۸: ۱۸-۱۷).

شاخص کیفیت هوا

شاخص کیفیت هوا (AQI) یک شاخص برای گزارش روزانه کیفیت هواست. این شاخص میزان آلودگی یا تمیزی هوا و نگرانی در خصوص سلامت افراد جامعه را بیان می‌کند. AQI بر اثرات بهداشتی که ممکن است در ساعات یاروزه‌های آینده اتفاق افتد، متمرکز است. سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا (EPA) از AQI برای ۵ آلاینده عمده‌ای که قانون هوای پاک تأکید کرده است، استفاده می‌کند. این آلاینده‌ها شامل ازن سطح زمین، ذرات معلق هوا، مونوکسیدکربن، دی اکسیدگورد و دی اکسید نیتروژن هستند. برای هر یک از این ۵ آلاینده استانداردهایی به منظور حفاظت افراد در برابر اثر آلودگی هوا وضع شده است. AQI معیاری است که از صفر تا ۵۰۰ متغیر است. هرچه AQI بزرگ‌تر باشد، خطرات آلودگی هوا بیش‌تر است. برای مثال، AQI برابر ۵۰ نشان‌دهنده هوای خوب است که تأثیر بسیار کمی ممکن است بر سلامت انسان داشته باشد، در حالی که AQI برابر ۳۰۰ معرف کیفیت خطرناک هوا می‌باشد. AQI معادل ۱۰۰ با استانداردهای ملی تطابق دارد و بالای ۱۰۰ غیربهداشتی در درجه اول برای گروه‌های حساس است. AQI به افراد کمک می‌کند تا بفهمند کیفیت هوا برای سلامت آن‌ها در چه وضعی است. برای فهم بهتر AQI را به ۶ گروه تقسیم کرده‌اند و برای هر یک از ۵ آلاینده به تفکیک توصیه‌های بهداشتی در جدولی آورده شده است (غیاث‌الدین، ۱۳۸۵: ۸۴۲-۸۴۱). که متناسب با بحث و به علت محدودیت صفحات در جدول شماره ۱ آنها، AQI به همراه توصیه‌های بهداشتی برای مونوکسیدکربن آورده شده است.

جدول شماره ۱-AQI برای منوکسید کربن (هاشمی، ۱۳۸۴)

شاخص کیفیت هوا	سطح اهمیت بهداشتی	توصیه‌های بهداشتی
۰-۵۰	خوب	ندارد
۵۱-۱۰۰	متوسط	ندارد
۱۰۱-۱۵۰	ناسالم برای گروه‌های حساس	افراد با بیماری‌های قلبی نظیر Angina لازم است فعالیت‌های سنگین راکاهش دهند و از حضور یافتن در مکان‌هایی که CO بالاست (ترافیک سنگین) خودداری کنند.
۱۵۱-۲۰۰	ناسالم	افراد با بیماری‌های قلبی نظیر Angina لازم است فعالیت‌های عادی راکاهش دهند و از حضور یافتن در مکان‌هایی که CO بالاست (ترافیک سنگین) خودداری کنند.
۲۰۱-۳۰۰	خیلی ناسالم	افراد با بیماری‌های قلبی نظیر Angina لازم است از فعالیت و حضور در مکان‌هایی که میزان CO بالاست (ترافیک سنگین) خودداری کنند.
۳۰۱-۵۰۰	خطرناک	همه افراد لازم است که از حضور و فعالیت در مکان‌هایی که CO آن‌ها بالاست خودداری کنند.

سامانه‌های هوشمند حمل و نقل (ITS)

با پیشرفت صنایع الکترونیکی و فناوری اطلاعات در اوایل قرن بیستم و کاربرد این سامانه‌ها در سطوح مختلف، سامانه نوینی از برنامه‌ریزی، طراحی و مدیریت سامانه‌های حمل و نقل، تحت نام سامانه‌های هوشمند حمل و نقل (ITS) آشکار شد (کرم وردی، ۱۳۸۷: ۸-۱). این سامانه ابتدا در کشور ایالات متحده آمریکا و سپس در سایر کشورهای توسعه یافته اروپایی و ژاپن گسترش یافت (نواداد و همکاران، ۱۳۸۷). تعاریف مختلفی برای سامانه حمل و نقل هوشمند ذکر شده است که در زیر به دو مورد از این تعاریف اشاره می‌شود:

دریک تعریف جامع، سامانه‌های هوشمند حمل و نقل هوشمند عبارت‌اند از:

سامانه یکپارچه‌ای متشکل از حسگرهای دریافت داده، سامانه پردازش اطلاعات (رایانه)، سامانه آرایه اطلاعات به استفاده کنندگان، گردانندگان سامانه‌های مختلف حمل و نقل و سامانه‌های عملکردی که با هماهنگی کامل بایکدیگر برای بهبود انجام وظایف و افزایش

کیفیت خدمات رسانی در شیوه‌های مختلف حمل و نقل اعم از جاده‌ای، ریلی، هوایی و دریایی به کار می‌روند. به کارگیری سامانه‌های پردازش اطلاعات (رایانه‌ها)، سامانه‌های ارتباطی، شناسگرها، فناوری کنترل و راهبردهای مدیریت در قالب یک روش جامع برای بهبود کارکرد سامانه‌های حمل و نقل است. (جبارزاده، ۱۳۸۸: ۸).

در واقع سامانه‌های هوشمند حمل و نقل با به کارگیری فناوری‌های نوین بر آن هستند یک سطح جدید از کارایی، ایمنی و ارزانی را در حمل و نقل ارائه نمایند (حبیبی نوخندان، ۱۳۸۵؛ پل، ۱۳۸۸: ۱۱۵). در همین راستا، از مهم‌ترین عملکردهای ITS می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- مدیریت و بهینه‌سازی جریان ترافیک و روانسازی حرکت؛

۲- مدیریت و کنترل حوادث؛

۳- مدیریت و پشتیبانی وسائل نقلیه امدادی؛

۴- مدیریت اخذ الکترونیکی عوارض، هزینه پارکینگ، خرید رزرواسیون بلیط و...؛

۵- مانیتورینگ و کنترل حمل و نقل سنگین؛

۶- مدیریت و ناوبری پیشرفته؛

۷- مدیریت حمل و نقل عمومی؛

۸- مدیریت و پشتیبانی عابران پیاده و... (راهنورد، ۱۳۸۵).

در مجموع باید اشاره کرد که مزایای حاصل از ITS هم از لحاظ نسبت منفعت به هزینه و هم از لحاظ ماهیت فواید حاصل از آن بی‌نظیر و قابل توجه است (رحمانی و خسروی، ۱۳۸۵). اساس سامانه‌های ITS بر پایه جمع‌آوری داده و اطلاعات، تحلیل آن‌ها و روش‌های به کارگیری از این اطلاعات بنا شده است که بر این مبنا تجهیزات ITS نیز به تجهیزات جمع‌آوری داده و اطلاعات، تجهیزات خدماتی و تجهیزات مرکز مدیریت ترافیک تقسیم‌بندی می‌شوند (عیسایی، ۱۳۸۴: ۱۴۵)؛ که در منابع مربوطه به تفصیل در مورد آن‌ها توضیح داده شده است. معماری ITS در واقع شرح ساختاری است که بر مبنای آن اجزا و تجهیزات مختلف ITS در قالب یک سامانه، نقش کاربردی در راستای اهداف از پیش تعیین شده می‌یابند.

این معماری باید قابل فهم، قابل اجرا به لحاظ فنی و تجاری و نیز امکان شناسایی عوامل تهدیدکننده سامانه را داشته باشد و به گونه‌ای در چارچوب برنامه‌ریزی منطقه‌ای عمل گردد که امکان یکپارچه سازی سامانه‌های ITS منطقه‌ای وجود داشته باشد (انجمن حمل و نقل آمریکا، ۲۰۰۱ و ۲۰۰۰؛ آژانس ملی پلیس، ۱۹۹۹؛ جسی، ۲۰۰۰).

یافته‌ها

سامانه، کل پیچیده و منظمی است که در آن مجموعه‌ای از اجزا باهم در راه نیل به یک هدف کلی، گام برمی دارند (علاقه‌بند، ۱۳۷۵: ۱۴۷؛ احمدپور، ۱۳۸۵: ۲۹۸). بنابراین، در دستیابی به سامانه، تفکر سامانه‌ای، مشخص کردن اهداف و در نهایت مراحل انجام کار بادی‌ی کاربردی نهایت ضرورت را دارد. در این راستا، تشکیل سامانه مدیریت کیفیت هوا (AQMS) ناشی از ترافیک تشکیل یافته از سخت‌افزار، نرم‌افزار، داده‌ها، نیروهای انسانی و روش‌های تحلیلی-کاربردی به هدف پایش و مدیریت کیفیت هوا از مراحل زیر تشکیل می‌یابد:

- ۱- پایش دقیق آلودگی هوا؛
 - ۲- معماری یکپارچه و هماهنگ ایستگاه‌های سنجش آلودگی هوا، تجهیزات ITS و GIS. چنین سامانه‌ای در راستای مدیریت کیفیت هوا دارای کارکردهای زیر است:
 - ۱- مشخص کردن فعالیت‌های مؤثر در آلودگی هوا؛
 - ۲- تعیین کردن سهم هریک از این فعالیت‌ها در آلودگی هوا با تأکید بر ترافیک؛
 - ۳- مشخص کردن چگونگی تأثیر عواملی چون پارامترهای هواشناسی، توپوگرافی، جمعیتی و شهرسازی بر آلودگی هوا؛
 - ۴- تعیین کردن اقدامات اصلاحی بر ترافیک از جهت کاهش آلودگی هوا و رساندن آلودگی به حد مجاز بر اساس شاخص کیفیت هوا؛
 - ۵- ارزیابی نتایج؛
 - ۶- اصلاح روش‌ها و اقدامات بر اساس نتایج ارزیابی.
- لازم به ذکر نیست که پایش آلودگی هوا به ویژه توسط ایستگاه‌های سنجش آلودگی هوا

انجام می‌شود و در این میان جانمایی ایستگاه‌های سنجش آلودگی هوا از اهمیت به‌سزایی برخوردار است، به طوری که با جانمایی درست ایستگاه‌های پایش آلاینده‌ها، وضعیت واقعی تری از آلودگی هوا قابل دستیابی است. تعدادی از مشخصه‌های مؤثر در انتخاب مکان ایستگاه سنجش آلودگی هوا عبارت‌اند از:

- ۱- ساختارهای لازم را برای اجرای قوانین کنترل آلودگی فراهم کند.
 - ۲- تأثیرات برنامه‌های کنترل و کاهش آلودگی را نشان دهد.
 - ۳- داده‌های زمان واقعی را فراهم کند و روند این داده‌ها را ذخیره کند.
 - ۴- روابط بین چشمه‌ها و چاه‌های آلودگی هوا را تعیین کند (اشرفی و همکاران، ۱۳۸۶).
- بافرض جانمایی درست ایستگاه‌های سنجش آلودگی هوا و تجهیزات جمع‌آوری داده در ITS معماری مفهومی سامانه مدیریت کیفیت هوای ناشی از ترافیک مبتنی بر شاخص کیفیت هوا با بهره‌گیری از GIS، ITS و LUR که در شکل شماره ۲ آورده شده است، پیشنهاد می‌گردد. در ادامه پژوهش نیز به بسط کارکردهای چنین سامانه‌ای با تأکید بر نقش GIS در این فرآیند پرداخته می‌شود.

از آنجا که سنجش آلودگی در نقاط اندازه‌گیری می‌شود؛ بنابراین، نیاز به روشی است که بتوان بابت و تخمین این آلودگی در سطح و سپس به تخمین سهم ترافیک و سایر عوامل تأثیرگذار بر آلودگی هوا پرداخت. درون‌یابی روشی است که در آن از اطلاعات معلوم برای تخمین مجهولات استفاده می‌شود (یاسوری، ۱۳۸۳: ۷۸). در GIS درون‌یابی بر اساس این فلسفه نهفته است که میزان عوارض و داده‌های مکانی که دارای مقادیر پیوسته می‌باشند در اکثر موارد بیش‌ترین شباهت را به نزدیک‌ترین نقاط دارند و می‌توان از طریق مقادیر معلوم، مقادیر نقاط مجهول را برآورد کرد (غیور، ۱۳۷۶: ۳۳۷). در اکثر برنامه‌های GIS، روش‌های متفاوتی برای درون‌یابی داده‌های نقطه، خط و ناحیه ارایه می‌شود. هر روش درون‌یابی که مورد استفاده قرارگیرد، داده‌های به دست آمده تنها تخمینی از ارزش‌های واقعی خواهد بود که باید در یک موقعیت ویژه موجود باشد. بنابراین، کیفیت هر تحلیل وابسته به داده‌های درون‌یابی شده و دستخوش عدم قطعیت است. درک محدودیت‌های داده‌های درون‌یابی شده هنگام استفاده از آن‌ها در تحلیل‌های بعدی GIS برای کاربر ضروری است (کورتلیوس و همکاران، ۱۳۸۱: ۱۲۷-۱۲۶). چهار روش گرفتن خروجی از درون‌یابی در GIS به شرح زیر وجود دارد:

- ۱- **نقشه تخمین:** که از مقادیر درون‌یابی شده ایجاد می‌شود تا متغیرهای تصادفی را در موقعیت‌هایی که داده‌ها جمع‌آوری نشده‌اند، نمایش دهد.
- ۲- **نقشه چارک:** که کاربر یک احتمال را معین می‌کند و نقشه مقادیری که از مقدار احتمال تعیین شده بیش‌تر یا کم‌تر است را می‌خواهند.
- ۳- **نقشه احتمال:** که کاربر یک حد آستانه را تعیین می‌کند و نقشه احتمالاتی را که از مقدار حد آستانه بیش‌تر است، می‌خواهد.
- ۴- **سطح خطاهای تخمین:** خطای استاندارد مقادیر درون‌یابی شده یا خطای استاندارد مقادیر شاخص درون‌یابی شده را ایجاد می‌کند.

از جمله روش‌های درون‌یابی که در مطالعات آلودگی هوا با موفقیت مورد استفاده قرار گرفته است، کوکریجینگ است. این روش مقادیر مربوط به یک متغیر که در بخشی از منطقه مورد مطالعه برداشت شده‌اند را با استفاده از مقادیر یک متغیر دیگر که مقادیر آن در کل منطقه

مورد مطالعه معلوم بوده و با متغیر اول دارای همبستگی است، در کل منطقه تخمین می‌زند. این روش یک روش درون‌یابی قابل انعطاف است که به کاربر امکان می‌دهد تا نمودارهای همبستگی توأم و همبستگی طبیعی را بررسی کند. کوکریجینگ می‌تواند کوواریانس یا واریوگرام را استفاده کند و با استفاده از تبدیلات، روندها را حذف کرده، خطای اندازه‌گیری در موقعیت‌های یکسان را برای روش‌های مختلف کریجینگ اندازه‌گیری کند (محبتی و همکاران، ۱۳۸۸: ۴۲-۳۷). به نظر می‌رسد با توجه به خصوصیات و کارکردهای روش کوکریجینگ و با توجه به کاربرد این روش در پژوهش‌های مربوط به آلودگی و امکان لحاظ کردن پارامترهای هواشناسی، روش کوکریجینگ روشی مؤثر برای کاربرد در قسمت پردازش مربوط به سامانه مدیریت کیفیت هوا باشد.

از جمله روش‌هایی که می‌توان در جهت مشخص کردن سهم هر یک از فعالیت‌های آلوده‌ساز بر کیفیت هوا و در تلفیق با روش کوکریجینگ برای تعیین کردن تأثیر عوامل هواشناسی استفاده کرد، روش LUR یا روش رگرسیون کاربری اراضی می‌باشد.

روش LUR ترکیبی از سامانه اطلاعات جغرافیایی با روش‌های رگرسیون چندمتغیره است، به طوری که ابتدا مقدر آلاینده مورد نظر در یک مکان تعیین می‌شود و سپس در بافرهای متفاوتی میزان هر یک از متغیرهای حجم ترافیک، کاربری اراضی، جمعیت و مانند این‌ها و در اطراف نقاط نمونه‌برداری و اندازه‌گیری می‌شود. در نهایت، با استفاده از روش‌های رگرسیونی چندمتغیره و روش‌های قدم به قدم، ورود رو به جلو و حذف رو به عقب، ارتباط بین آلاینده‌های مورد نظر به عنوان متغیر وابسته و سایر متغیرها به عنوان متغیر مستقل استخراج می‌گردد که می‌توان در ادامه حتی اقدام به مدل‌سازی نیز کرد (حسین‌علی و همکاران، ۱۳۸۸). بعد از تخمین سهم ترافیک در آلودگی هوا در میان سایر منابع آلوده‌کننده هوا آنگاه می‌توان به تدوین راهبردهایی در جهت کاهش آلودگی هوای ناشی از ترافیک و مدیریت کیفیت هوا اقدام کرد. بنابراین در زمان‌هایی که کیفیت هوا بر اساس جداول ارایه شده برای هر یک از ۵ آلاینده هوا بالاتر از سطح سلامت قرارگیرد، در هر مورد می‌توان راهبردی را که برای هر سطح از آلودگی در ارتباط با ترافیک تهیه شده است به مورد اجرا گذاشت.

مدل سازی شبکه در GIS به مثابه نمادسازی انتزاعی از مؤلفه‌ها و ویژگی‌های همتهایشان در جهان واقعی هستند که در نهایت می‌توانند مورد تحلیل شبکه نیز واقع شوند. در مدل شبکه‌ای، قوس‌ها به مثابه ارتباطات شبکه‌اند که راه‌ها، خطوط راه‌آهن و مسیرهای هوایی، شبکه حمل و نقل و غیره را ارایه می‌کند. گره‌ها نیز به مثابه گره‌های شبکه‌ای، توقف‌ها و مراکز خواهند بود. دو ویژگی اصلی عوارض شبکه‌ای عرضه و تقاضا از یک سو و راه‌بند از سوی دیگر است. راه‌بند، هزینه عبور از مسیرهای ارتباطی، توقف و برگشت از مرکز به شمار می‌آید که در سامانه مدیریت کیفیت هوا این هزینه شامل تجمعی از هزینه‌های آلودگی هوا و موارد مرتبط با ترافیک برخواسته از اصول این علم می‌باشد. عرضه، کمیتی از منابع موجود در مرکز است که برای تامین تقاضای مربوط به ارتباطات شبکه در نظر گرفته می‌شود و از سوی دیگر، تقاضا همان استفاده از منابع به وسیله یک عارضه است که به شبکه ارتباطی یا گره مرتبط است (کورتلیوس و همکاران، ۱۳۸۱: ۱۲۷-۱۲۶). بنابراین، به نظر می‌رسد با توجه به توانایی‌های ذکر شده و سوابق کاربرد در مدیریت ترافیک، تحلیل شبکه در GIS قادر باشد که در ارتباطی دو جانبه با مرکز کنترل نهایی از یک طرف و نیز مرکز تطبیق شرایط با شاخص کیفیت هوا و اصول سازماندهی ترافیک نقش شایسته‌ای را در سامانه مدیریت کیفیت هوای پیشنهادی قبل از کاربرد در دنیای واقعی ایفا کند.

در نهایت، طرح‌های اعمال شده بر ترافیک به منظور کاهش آلودگی هوا مورد ارزیابی قرار گرفته و بر اساس نتایج ارزیابی، در برنامه‌های کاهش آلودگی هوای ناشی از ترافیک تجدید نظر صورت می‌پذیرد.

نتیجه‌گیری

بر اساس نتایج حاصل از پژوهش می‌توان به موارد زیر به عنوان نتایج تحقیق اشاره کرد:
 ۱- از آنجا که GIS سامانه‌های اساسی رایانه‌ای برای جمع‌آوری، ذخیره‌سازی، کنترل، بازیابی، به روز کردن، ادغام، پردازش، تحلیل، مدل‌سازی و نمایش داده‌های مکانی است. بنابراین، به دلیل این‌که آلودگی هوا و ترافیک در بستری از مکان اتفاق می‌افتند، GIS

می تواند نقش ممتازی را در پژوهش های مبتنی بر این دو به تفکیک و در ارتباط با یکدیگر ایفا کند.

۲- سامانه مدیریت کیفیت هوا ناشی از ترافیک از سخت افزار، نرم افزار، داده ها، نیروهای انسانی و روش های تحلیلی و کاربردی تشکیل یافته است.

۳- مراحل تشکیل سامانه مدیریت کیفیت هوا ناشی از ترافیک به ترتیب شامل پایش دقیق آلودگی هوا و معماری یکپارچه و هماهنگ ایستگاه های سنجش آلودگی هوا، تجهیزات ITS و GIS است.

۴- چنین سامانه ای دارای کارکردهایی چون مشخص کردن سهم هریک از فعالیت های آلوده ساز هوا با تأکید بر ترافیک، مشخص کردن چگونگی تأثیر عواملی چون پارامترهای هواشناسی، توپوگرافی، جمعیتی و شهرسازی بر آلودگی هوای ناشی از ترافیک، تعیین کردن اقدامات اصلاحی بر ترافیک، ارزیابی نتایج و در نهایت اصلاح روش ها و اقدامات بر اساس نتایج ارزیابی است.

۵- سامانه ای برای مدیریت کیفیت هوای ناشی از ترافیک پیشنهاد شد.

۶- روش کوکریجینگ، روشی مؤثر برای کاربرد در قسمت پردازش مربوط به سامانه مدیریت کیفیت هواست.

۷- از جمله روش هایی که می توان برای مشخص کردن سهم هریک از فعالیت های آلوده ساز بر کیفیت هوا استفاده کرد روش رگرسیون کاربری اراضی LUR است که قابلیت کاربرد در سامانه مدیریت کیفیت هوای ناشی از ترافیک را دارد.

۸- قبل از کاربرد راهبردهای مدیریت ترافیک به منظور کاهش آلودگی هوا در حد مجاز بر اساس شاخص کیفیت هوا می توان تحلیل شبکه در GIS استفاده کرد.

۵- راهکارهای پیشنهادی

بر اساس یافته های تحقیق، راهکارهایی به شرح زیر پیشنهاد می شود:

۱- نگرش سامانه ای به پدیده ترافیک و آلودگی هوای ناشی از آن.

- ۲- جانمایی دقیق ایستگاه‌های سنجش آلودگی هوا منطبق بر اهداف کاهش آلودگی هوا.
- ۳- تهیه پایگاه یکپارچه داده‌های رابطه‌ای ترافیک و آلودگی هوا.
- ۴- استقرار سامانه مدیریت کیفیت هوا (AQMS) ناشی از ترافیک مبتنی بر شاخص کیفیت هوا با بهره‌گیری از ITS، LUR و GIS.
- ۵- تدوین روش‌های سازماندهی ترافیک به منظور کاهش آلودگی هوای ناشی از ترافیک
- ۶- ارزیابی پیاپی این روش‌ها.

منابع

- بارو، پی.ای (۱۳۷۶). سامانه اطلاعات جغرافیایی، ترجمه حسن طاهرکیا، تهران: انتشارات سمت.
- بهبهانی، حمید، محموداحمدی نژاد و محسن ابوطالبی اصفهانی (۱۳۸۴). مطالعات حمل و نقل، تهران: انتشارات موسسه علمی دانش پژوهان برین.
- پورا احمد، احمد (۱۳۸۵). قلمرو و فلسفه جغرافیا، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- پی.ای بورو (۱۳۷۶). اصول سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی و کاربرد آن در ارزیابی منابع ارضی، ترجمه حسنعلی غیور، اصفهان: انتشارات دانشگاه اصفهان.
- جبارزاده، مسعود (۱۳۸۸). سامانه‌های حمل و نقل هوشمند، تهران: انتشارات دانشگاه علوم انتظامی.
- جهانی، علی و سوسن مسگری (۱۳۸۰). GIS به زبان ساده، تهران: انتشارات سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح.
- حبیبی، کیومرث و احمدپورا احمد (۱۳۸۴). توسعه کالبدی-فضایی شهر سنندج با استفاده از GIS، کردستان: انتشارات دانشگاه کردستان.
- حبیبی نوخندان، م (۱۳۸۵). ارایه ساختار سامانه اطلاع رسانی و پیش آگاهی وضعیت‌های بحرانی آب و هوایی در سامانه حمل و نقل هوشمند (ITS)، تهران: سومین کنفرانس منطقه‌ای مدیریت ترافیک.

- رایت، پل (۱۳۸۸). مهندسی ترابری (اصول برنامه‌ریزی و مدل‌سازی حمل و نقل)، ترجمه شهریارافندی زاده و مسعود رحیمی، تهران: انتشارات دانشگاه علم و صنعت ایران.
- راهنورد، ب (۱۳۸۵). به‌کارگیری فناوری‌های نوین هوشمند در مدیریت شهرها، سومین کنفرانس منطقه‌ای مدیریت ترافیک.
- رحمانی، ن، خسروی، و (۱۳۸۵). نقش IT و فناوری‌های نوین دیگر در مدیریت ترافیک تهران، سومین کنفرانس منطقه‌ای مدیریت ترافیک.
- رسولی علی اکبر (۱۳۸۴). تحلیلی بر فناوری سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی، تبریز: انتشارات دانشگاه تبریز.
- دیانی، شادی و کورش محمدی (۱۳۸۷). سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی: کاربرد آن در مدیریت منابع آب و خاک، تهران: انتشارات بهمن برنا.
- شاهی، جلیل (۱۳۸۶). مهندسی ترافیک، تهران: انتشارات مرکز نشر دانشگاهی.
- عربان، مهیار (۱۳۸۸). مهندسی ترافیک، گیلان: انتشارات دانشگاه گیلان.
- علاقه‌بند، علی (۱۳۷۵). مدیریت عمومی، تهران: نشر روان.
- عیسائی، محمد تقی (۱۳۸۴). سامانه‌های هوشمند حمل و نقل، تهران: انتشارات آذر.
- عظیمی حسینی، محمد و همکاران (۱۳۸۹). کاربرد GIS در مکان‌یابی، تهران: انتشارات مهرگان قلم.
- علی محمدی، عباس (۱۳۸۸). مبانی علوم و سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی، تهران: انتشارات سمت.
- غیاث‌الدین، منصور ۱۳۸۵ (۱۳۸۵). آلودگی هوا (منابع، اثرات و کنترل)، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- اشرفی، خسرو و همکاران (۱۳۸۶). جانمایی ایستگاه‌های سنجش آلودگی هوا در تهران بزرگ، فصلنامه محیط‌شناسی شماره ۴۴: ۱۰-۱.
- انواری رستمی، علی اصغر و فرزادستاری اردبیلی (۱۳۸۸). طراحی مدل برنامه‌ریزی شبکه حمل و نقل اتوبوسرانی شهری (مطالعه موردی: اردبیل و حومه)، فصلنامه علمی -

پژوهشی مطالعات مدیریت ترافیک شماره ۱۲.

- رحمانی، جوینانی و همکاران (۱۳۸۸). ارایه مدل مکان‌یابی امکانات پارک سوار و حل آن با الگوریتم ژنتیک در محیط GIS، فصلنامه علمی - پژوهشی پژوهشنامه حمل و نقل، شماره ۳: ۲۴۵-۲۵۵.
- کرم رودی، م، بختیاری، پ، باقری چیمه، ع (۱۳۸۷). ارزیابی و امکان‌سنجی سامانه‌های هوشمند (ITS) در صنعت حمل و نقل زمینی ایران، چهارمین کنگره ملی مهندسی عمران، تهران: دانشگاه تهران.
- یاسوری، مجید (۱۳۸۳) مبانی، کاربرد و نرم افزارهای GIS، مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.
- محبتی، روح‌الله و حامد نژادحسینی فشخامی (۱۳۸۸). مبانی، اصول و کاربردهای سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی، نشر علم کشاورزی ایران.
- مدیری، مهدی (۱۳۸۳). سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS)، تهران: انتشارات سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح.
- شعبانی، شاهین و عبدالرضا آرجودی (۱۳۸۶). روش‌های ثبت تصادفات و شناسایی نقاط پرتصادف، تهران: انتشارات پژوهشکده حمل و نقل.
- حسین علی، فرهاد و همکاران (۱۳۸۸). تعیین تغییرات مکانی و زمانی آلودگی‌های منوکسیدکربن و ذرات معلق با استفاده از تکنیک‌های GIS در شهر تهران، نشریه علمی - پژوهشی سنجش از دور و GIS ایران، شماره اول: ۷۲-۵۷.
- اصغری‌پور، محمد جواد و سعداله ابراهیم نژاد (۱۳۸۰) ارایه مدل تخصیص ترافیک به شبکه حمل و نقل شهری و حل آن با استفاده از الگوریتم ژنتیک، نشریه علمی - پژوهشی دانشکده فنی دانشگاه تهران، شماره ۴ (پیاپی ۷۴): ۶۲۲-۶۰۳.
- نواداد، و، کاردان حلوائی، ن (۱۳۸۷). سامانه‌های حمل و نقل هوشمند (ITS)، سومین کنگره ملی مهندسی عمران، تبریز: دانشگاه تبریز.
- هاشمی، ا (۱۳۸۴). معرفی شاخص کیفیت هوا و رفتارهای اجتماعی مناسب در مواقع

اضطراری بروز آلودگی هوا، همایش آلودگی هوا و اثرات آن بر سلامت، تهران: شهرداری تهران.

- هایوود، یان، سارا کورتلیوس و استیو کارور (۱۳۸۱). مقدمه‌ای بر سامانه‌های اطلاعات

جغرافیایی، ترجمه گیتی تجویدی، تهران: انتشارات سازمان نقشه برداری کشور.

- یداللهی، محمدرضا (۱۳۸۸). راهنمای پیام‌های استاندارد، انجمن آموزش‌های مقابله با بحران و اشنگتن، تهران: انتشارات پژوهشکده حمل و نقل.

- Jesty, P.H., (2000), Tokyo European ITS Framework Architecture, List of European user needs, Version 1.1, n.p: Information Society Technologies. Intelligent transportation primer, USA: ITS.

- National policy Agency, Ministry of International Trade and Industry, Ministry of Transport., (1999), System architecture in japan, Tokyo: ITS Strategy Committee

- U.S Department of Transportation National ITS Architecture Team., (2001), Developing using and maintaining ITS architecture for your regions, USA